بازیگر «هم‌گناه» به شبکه ماهواره‌ای پیوست

همشهری آنلاین: یک بازیگر سریال «هم‌گناه» ویدئویی منتشر کرد که نشان می‌دهد به یک شبکه ماهواره‌ای فارسی‌زبان پیوسته است. آیتک جاویدنژاد، با پایان یافتن پخش سریال هم‌گناه از شبکه نمایش خانگی ویدئویی در اینستاگرام خود منتشر کرد که نشان می‌دهد کشف حجاب کرده و به یک شـــبکه ماهواره‌ای پیوسته است. وی در این سریال نقش الناز را بازی می کند که دوست شخصیت نیکی است. سریال هم‌گناه به کارگردانی مصطفی کیایی و نقش‌آفرینی بازیگران سرشناسی چون پرویز پرستویی و هدیه تهرانی، از سریال‌های پرطرفدار شبکه خانگی بود که دوشنبه این هفته قسمت پایانی‌اش پخش شد.

فیلم کوتاه ایرانی راهی کره‌جنوبی شد

باشگاه خبرنگاران جوان: فیلم کوتاه «جبرئیل» ساخته یوسف کارگر، به هفدهمین دوره جشـــنواره فیلم کوتاه «چئونگجو» در کره‌جنوبی راه یافت. در این دوره از جشنواره که فیلم‌های کوتاه از سراسر جهان به نمایش درمی‌آید، فیلم کوتاه «جبرئیل» در بخش «انتخاب برنامه‌ریزها» قرار دارد. هفدهمین دوره جشـــنواره فیلم کوتاه «چئونگجو» که فیلم‌ها را در بخش‌های انتخاب برنامه‌ریزها، سینمای کره، سینمای جهان، درام اجتماعی، ملودرام و سایر به نمایش می گذارد، قرار است به صورت فیزیکی و مجازی بین روزهای ۲۰ تا ۳۱ آگوست برابر با ۲۷ مرداد تا ۱۰ شهریور در شهر چئونگجو کره جنوبی برگزار شود.

راوی «روزهای بهشت» درگذشت

کافه ســـینما: «لیندا مانز» بازیگر نقش دختـــر نوجوان فیلم شـــاهکار دهه هفتادی «روزهای بهشت» ساخته «ترنس» در ۵۸ سالگی از دنیا رفت. مرگ این بازیگر ذات‌الریه و سرطان ریه اعلام شده است. لیندا مانز، سال ۱۹۶۱ در نیویورک به دنیا آمد. او در سال ۱۹۷۶ در ۱۵ ســـالگی به عنوان بازیگر نقش دختر نوجوان فیلم «روزهای بهشـــت» به کارگردانی ترنس مالیک انتخاب شد. گفته می‌شود نقش مانز در ابتدا خیلی کم‌تر از نقش فعلی‌اش بود؛ اما وقتی ترنس مالیک تحت‌تأثیر بازی او قرار گرفت، نقش او را بیشتر و از مانز دعوت کرد تا راوی فیلم نیز باشد.

یادداشت

درباره گروس عبدالملکیان

احساس می‌کنم؛ پس هستم

علی رفیعی وردنجانی / گروه فرهنگ و هنر
Rafieia91@yahoo.com

«گروس عبدالملکیان» شـــاعر شـــناخته شده کشـــورمان اســـت که با تصویرســـازی ناب از احساســـاتی غیرارادی که حاصـــل یک رابطه عمیق ذهنی است، توانســـته جایگاه مهمی در حوزه شعروشاعری به خود اختصاص دهد. برای ننوشتن این یادداشت بسیار مقاومت کردم؛ زیرا می‌ترسیدم احساسات، واژه‌هایم را کور کند اما تمام ســـعی خود را می کنم که این گونه نباشد. گـــروس عبدالملکیان را بـــا کتاب‌هایی مانند: «سه‌گانه خاورمیانه»، «حفره‌ها»، «هر دو نیمه ماه پنهان اســـت» و ... می‌شناسیم. ساده‌سازی تصاویر مفهومی به وجود آمده در شعر ملکیان خواننده را علاوه بر هم‌ذات‌پنداری با واقعه درونی شعر، همراه با سفر عاشقانه‌ای می کند که روزی شـــاعر چمدان می‌بندد و برای همیشـــه رفتن را به ماندن ترجیح می‌دهد. در بخشـــی از شعر خرده‌های تاریکی می‌خوانیم: «دیوانه است او که گفته بود می‌رود، اما رفت و گفته بود می‌ماند، اما ماند و گفته بود می‌خندد اما خندید! دیوانه است او که به جای رفتن و ماندن و خندیدن، به کندن معنی اما فکر می کند.» همـــواره بر این عقیده بوده‌ام که شعر احساســـات نامتناهی انسانی را متعالی می کند و شاعر انسانی متعالی شده است. در بخشی که مرور کردیم شاعر آشنایی‌زدایی و تداعی خاطرات را هم‌زمان کارگردانی می کند. عبدالملکیان با استفاده از سه واژه: رفتن، ماندن و خندیدن اســـتعاره‌ای از یک عشق می‌سازد که شاید نتوان در قصیده‌ای بلند آن را ادا کرد. اشعار او به شدت با مزاج جامعه کنونی سازگار است. جامعه‌ای که حوصله خواندن «شاهنامه» ندارد و به دنبال واژه‌هایی می گردد که احساس عشق را در کوتاه‌ترین زمان ممکن اما کامل و ناب تزریق کند. شاعر مشخص نکرده که شخصیت دیوانه، مرد اســـت یا زن؛ تنها مجسمه‌ای از یک انسان عاشق تراشـــیده که قبل از عاشق بودن متفاوت است؛ انســـانی که قصد رفتن می کند و می‌رود. این در ظاهر هیچ چیز تعجب‌برانگیزی ندارد اما نشـــان دهنده عمق تفکر است. شاعر این احوالات را بسیار خوب واکاوی کرده است کسی که در برابر معشوق تهدید به رفتن می کند. معنای حرف، نه آن اســـت که قصد رفتن کرده بلکه می‌خواهد نظر او را بیشـــتر جلب کند؛ اما شخصیت شاعر در این‌جا با نخستین گفته، آن را عملی می کند و نشان می‌دهد که معشوق را همین گونه انتخاب کرده پس او یک دیوانه است. عبدالملکیان زبـــان تازه‌ای آفریده اســـت؛ او با استفاده از تناقض‌گویی واژه‌ها به معنایی سراسر احساساسی دست می‌یابد و با این کار، بسیاری از علاقه‌مندان به سرودن شـــعر را جذب خود کرده است. به همین سادگی نیست که شاعر با فشردن دکمه اینتر و استفاده معکوس از کلمات، به زایش احساسات بپردازد. اما به وفور می‌بینیم متن‌هایی که فقط فاصله سطری با یکدیگر دارند از یک عقبه ادبی خالی از مطالعه نشئت گرفته و شعر نامیده می‌شوند. احساس می کنم کسی که نیست، کسی که هست را از پا درآورده. این برش از شعر عبدالملکیان ثابت می کند خواننده علاوه بر ساده‌انگاری سرودن در بیان احساسات خود نیز هیجان‌زده می‌شـــود. عبدالملکیان به جای اینکه رمانی بنویسد تا این مفهوم را تولید کند، سعدی‌وار با استفاده از واژه‌های دم‌دستی معنای خواسته شده را تولید می کند. شعر ایران نه تنها فاصله‌ای با شعر جهان ندارد، بلکه یک سر و گردن از ان بالاتر است؛ چراکه ادبیات ایران قبل از اینکه طالب نثر باشـــد در پی نظم‌دهی به احساسات است. شاعر زنده به بیان احساسات خود است. عاشق‌پیشگی شاعر را می‌توان در تک‌تک اشعار او لمس کرد. نمونه ضعیف شده از یک مازوخیسم که از این حالت لذت می‌برد و از مهم‌ترین ابزار شاعری شناخته می‌شـــود. شـــاعر در اینجا با سرودن: «کدام پل در کجای جهان شکسته است که هیچ کس به خانه‌اش نمی‌رسد»، نگاه فلسفی خود را به زندگی تعریف می کند. او معتقد است چیزی در جایی خراب شده که هیچ کس به آنچه می‌خواهد نمی‌رسد و چنین معناگرایی تنها در ادبیات ایران ممکن اســـت. البته نباید به شاعر خرده گرفت که چرا صورخیال خود را به صورت یک فلســـفه شـــخصی می‌انگارد؛ زیرا شاعری شغل شکنجه دادن خود است. «آن‌قدر شاعرم که شاخ‌هایم شکوفه دهند.» این شعر مشخص می کنند که شاعر با آگاهی به احوالات خود به نوشتن می‌پردازد؛ پس هیچ جای نگرانی نیست. خواندن اشعار گروس عبدالملکیان به انسان توان بروز و کنترل احساسات را می‌بخشد که به نظرم تمام کار یک شعر همین است.

گزارشی خواندنی از خواننده‌های بازار متکی بر مجوز دهه ۱۳۷۰

درخشان‌های میرا و ناماندگار!

کافه سینما: موج دوم موســـیقی «پاپ» در دهه ۷۰ رقم خورد. در ایـــن دهه، خواننده‌هـــای جوانی که در حـــوزه موســـیقی پاپ و کلاســـیک کار می کردند به چهره‌های شناخته‌شـــده و پرطرفدار تبدیل شـــدند. برخی آهنگ‌هایشـــان با توجه به ابزار انتشار محدود، نسبت به زمان حاضر، به سرعت در جامعه هیت می‌شد. این خواننده‌ها، آلبوم‌های موفقی را هم منتشر کردند که ماندگار شد؛ اما چند ســـالی است که کمتر نام این خواننده‌ها و اخبار آثارشـــان را می‌شنویم. برخی ازاین خواننده‌ها از دنیا رفتند. برخی از آن‌ها از دنیای موسیقی خداحافظی کردند، بعضی دیگر از مافیای موســـیقی و کنار گذاشته‌شدن، گفتند. شاید بگویید این سرنوشت همه خواننده‌هاست که مدتی فعالیت می کنند و بعد هم باید با صحنه خداحافظی کنند؛ اما به نظر می‌رسد چگونگی این اتفـــاق و عوامل تاثیرگـــذاری که باعث تغییر ذائقه شـــنیداری وحذف و کم‌رنگ‌شدن برخی خواننده‌ها شده است، مهم باشـــد. درادامه مطلب به بررسی حال این روزهای برخی از خواننده‌هایی که در دهه ۷۰ خوش درخشیدند و امروز کمتر از آن‌ها گفته می‌شود، می‌پردازیم.

عبدالحسین مختاباد؛ تجربه‌های تازه

جنگ تازه تمام شده بود. به قول مختاباد مردم به فضای شادتری در موسیقی نیاز داشتند و این گونه بود که آلبوم «تمنای وصال» با صدای او منتشـــر شد. این آلبوم که اشعار آن از آثار شاعران کلاسیک ایرانی مانند سعدی، باباطاهر و مولانا انتخاب شده بود، یکی از موفق‌ترین آلبوم‌های ابتدای دهه هفتاد است. حال چندســـال از فعالیت جدی خواننده تصنیف معروف «شبانگاهان» بعد از سال‌ها فعالیت و آموزش در حوزه موسیقی می گذرد. به تازگی آلبوم جدیدی از او منتشر نشده اســـت و او رنجیده‌خاطر از وضعیت فعلی گلایه می کند. فعالیت‌های او طی چندسال اخیر، محدود به انتشار تک‌آهنگ بوده است؛ البته در سال ۹۲ به عنوان نماینده مردم در شورای شهر تهران نیز انتخاب شد. وی اخیراً برنده یک جایزه بین‌المللی در زمینه موســـیقی شده است.

مانی رهنما؛ مسافر پرحاشیه

شروع فعالیت رســـمی مانی رهنما، همزمان با آشـــنایی‌اش با زنده‌یاد بابک بیات آهنگ‌ساز خوب کشورمان شـــکل گرفت. این آشـــنایی تداوم یافت و موجب انتشـــار دو آلبوم «مرســـدس» در سال ۷۶ و «فصل‌پرواز» با قطعه به یادماندنی «پرنده» در سال ۷۸ شد. او فعالیت‌اش را در موسیقی تا به امروز ادامه داد و آلبوم «با خودم می‌رقصم» را در سال ۹۷ منتشر کرد. وی سه سال پیش، با صبا راد ازدواج کرد که فعالیت‌های او را در موسیقی تحت‌تاثیر قرار داد. او چندماه پیش به همراه همسرش به ترکیه سفر کرد و گفت می‌خواهد در این کشور فعالیت خود را ادامه دهد و مهاجرت نکرده است.

خشایار اعتمادی؛ وداع تلخ

برخی خواننده‌ها در دهه هفتـــاد، راه را برای موسیقی پاپ در کشـــور باز کردند. خشایار اعتمادی یکی از همین خواننده‌هاست. این خواننده ۴۹ ساله از پانزده سالگی فعالیت خود را در موسیقی آغاز کرد. او در یک نشست درباره مشکلات ارائه موسیقی پاپ در آن دهه گفت: «اواخر سال ۷۲ به مرکز موسیقی و سرود صداوسیما رفتم و نمونه کار ارائه دادم که چون صدایم شبیه یکی از خوانندگان لس‌آنجلسی بود، اجازه کار به من ندادند.» او معتقد است خواننده‌های هم‌نسل او بدون حمایت در موسیقی جریان‌ساز شدند اما مورد بی‌توجهی قرار گرفتند. اعتمادی سال گذشته با بیان صحبت‌هایی درباره مافیا در موسیقی، از خوانندگی خداحافظی کرد.

محمد اصفهانی؛ بازمانده دوست‌داشتنی

تیتراژ سریال «فاخته» در سال ۷۳ اولین تجربه کاری اصفهانی محسوب می‌شود. اواخر دهه هفتاد را می‌توان یکی از درخشان‌ترین دوره‌های کاری اصفهانی دانست؛ به طوری که گفته می‌شود حدود یک‌میلیون و ۵۰۰ هزار کاست و صد هزار نسخه CD آلبوم «حسرت» او که در سال ۷۷ منتشر شـــد، به فروش رفت. فعالیت اصفهانی نسبت به سال‌هایی که در آن درخشید کمتر شـــده، اما هنوز مشغول فعالیت اســـت. او بعد از آلبوم «شکوه» که در سال ۹۳ منتشر شد، آلبوم جدیدی ارائه نداد و فعالیت‌هایش بیشتر معطوف به انتشار تک‌آهنگ و تیتراژهای تلویزیونی و سینمایی شده است.

قاسم افشار؛ خانه‌نشین زودهنگام

قاســـم افشـــار، جزو خوانده‌هایی اســـت که اغلب صدایـــش بـــا خواننده‌های آن‌ور آبی مقایســـه می‌شود؛ هرچند خودش مخالف این مقایسه است. شروع فعالیت او در موسیقی به میانه دهه هفتاد برمی‌گردد. او یکی از اولین خواننده‌های پاپ بعد از انقلاب اســـت. «وقف پرنده‌ها» با مطلع «آی آدمای مهربون واجبه که کمک کنیم»، یکی از ماندگارترین آثار موسیقی کشور محسوب می‌شود. ۱۶ سال است که افشار آلبومی منتشر نکرده و تقریباً خانه‌نشین شده است. او طی این سال‌ها از صداوسیما هم گلایه‌هایی داشته است.

علیرضا افتخاری؛ قربانی خوش‌صدا

فعالیت افتخاری در موسیقی از دهه ۶۰ آغاز شد اما او در دهه ۷۰ به اوج رسید. آلبوم‌های افتخاری جزو پرفروش‌ترین آلبوم‌های سال قرار می‌گرفت. به طور مثال می‌گفتند آلبوم «تیلوفرانه» که جزو ماندگارترین آثار او نیز است، در زمان انتشار حدود سه‌میلیون نسخه فروش داشت. ماجرای دیده‌بوسی او با احمدی‌نژاد به عنوان رئیس‌جمهور وقت در ســـال ۸۹، در مراسم روز خبرنگار، برای این خواننده درجه یک حاشیه‌های زیادی درست کرد و باعث شد او کم‌کم به انزوا کشیده شود.

در بازسازی یک کمدی قدیمی؛

«اسمیت» و «هارت» در یک فیلم هم‌بازی می‌شوند

فارس: ویل اسمیت و کوین هارت در فیلم «هواپیماها، قطارها و اتومبیل‌ها» که بازسازی فیلمی به همین نام از سال ۱۹۸۷ است هم بازی خواهند بود و هر دو تهیه‌کنندگی فیلم را هم برعهده خواهند داشت. فیلم اصلی را «جان هیوز» کارگردانی کرده بود و استیو مارتین و جان کندی فقید، به عنوان یک زوج بازرگان ناسازگار در آن بازی کرده بودند و سعی داشتند تا خانه‌ای در شیکاگو بگیرند تا جشن شکرگزاری را با وجود همه گرفتاری‌های سفر در آنجا سر کنند. بازسازی این فیلم برداشتی مدرن از آن است و اسمیت و هارت در نقش شخصیت‌هایی ظاهر می‌شوند که با وجود ســـفری پر از گرفتاری تلاش دارند تا خانه‌ای را برای عزیزان خود تهیه کنند. هر یک از این دو ستاره با کمپانی تولید محصولات سینمایی خود به عنوان تهیه کننده نیز فعالیت دارد. جدیدترین فیلم ویل اسمیت «پسران بد برای یک عمر» بود. وی اکنون در حال تولید «پادشاه ریچارد» است که در آن در نقش پدر ونوس و ســـرنا ویلیامز ستارگان دنیای تنیس ظاهر می‌شود. هارت نیز با «جومانجی: سطح بعدی» دیده شد و درام «پدر» را به پایان برده که سونی قرار است آوریل ۲۰۲۱ اکران کند.

الیزابت دبیکی در فصل ۵ و ۶ سریال «تاج» حضور دارد

انتخاب بازیگر «تنت» برای نقش دایانا

مهر: در فصل ۵ و ۶ سریال «تاج»، الیزابت دبیکی ایفاگر نقش شاهزاده دایانا شد. «تاج» سرانجام پرنسس دایانایش را پیدا کرد و الیزابت دبیکی بازیگر فیلم «تنت» کریســـتوفر نولان بـــرای ایفای این نقش در فصل‌های ۵ و ۶ سریال انتخاب شد. دبیکی با اعلام اینکه روح دایانا و رفتار و واژه‌هایش در دل خیلی‌ها جای دارد از انتخابش برای این نقش خبر داد. «تاج» سریال پرطرفدار نتفلیکس ماجراهای خاندان سلطنتی بریتانیا را روایت می کند و از اواخر سال ۱۹۴۰ با ازدواج ملکه الیزابت و پرنس فیلیپ شروع شده است. فصل سوم این سریال سال ۲۰۱۹ روی آنتن رفت و به دوره ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ پرداخت. دایانا که متولد ۱۹۶۱ بود در فصل چهارم با بازی اما کورین وارد سریال می‌شود. همچنین اعلام شد که جاناتان پرایس در دو فصل نهایی نقش پرنس فیلیپ را بازی می کند. توبیاس منزیس بازیگر «بازی تاج و تخت» در فصل ۳ و ۴ نقش وی را بازی کرده بود. برای دو فصل پایانی ایملدا استانتون برای ایفای نقش ملکه الیزابت انتخاب شده است. اولیویا کولمن تا فصل سوم در نقش ملکه ظاهر شده بود. دبیکی یکی از چند بازیگر معدود غیرانگلیسی است که در این سریال جلوی دوربین می‌رود. نقش وینستون چرچیل را نیز جان لیتگو آمریکایی بازی کرده بود.

قفسه کتاب

افشاگری‌های جنجالی برادرزاده «ترامپ» به ایران رسید

«خیلی زیاد؛ اما همیشه ناکافی» با ترجمه خجسته

مهر: کتاب «خیلی زیاد، اما همیشـــه ناکافی؛ ترامپ مرد خطرناک جهان» نوشـــته «مـــری ترامپ» برادرزاده «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا، به‌تازگی با ترجمه محمد خجسته توسط نشـــر نگاه منتشر و راهی بازار نشر شده است. این کتاب ۲۵ مرداد منتشر شـــد و ۲۷ مرداد به چاپ دوم رسید. نویسنده این کتاب با رویکردی روان‌شناختی به تحلیل ریشه‌های کودکی و خانوادگی خانواده ترامپ پرداخته است. مری ترامپ، رئیس‌جمهور فعلی آمریکا را جامعه‌ستیز و دچار ناهنجاری‌های متعدد معرفی می کند. او فضای خانواده و مناسبات والدین با کودکان ترامپ‌ها را از نوع بیمارگونه معرفی کرده و تمام رفتارهای فرزندان را مبتنی بر رابطه سخت و نامهربانانه پدر معرفی می کند. مری ترامپ در کتاب خود گفته تشنج در مناسبات خانوادگی، خود را در همه کردارهای فرزندان ازجمله دونالد ترامپ، متجلی کرده و ترامپ، زاده خانواده‌ای است که مناسبات میان اعضای آن نه بر حسب عشق که بر حسب برنده و بازندگی استوار است. او این کنایه را بین نوشته‌های خود آورده که نطفه هر هیولا در کودکی‌اش ریشه دارد. وی درباره چگونگی نوشتن «خیلی زیاد اما همیشه ناکافی» نوشته: «بخش اعظم این کتاب از حافظه من ناشی می‌شود. درخصوص رویدادهایی که در آن‌ها حضور نداشتم، به گفت‌وگوها و مصاحبه‌ها با اعضای خانواده‌ام، دوستان خانوادگی، همسایگان و بستگان استناد می کنم که بسیاری از آن‌ها ضبط شده‌اند. بعضی گفت‌وگوها را با توجه به آنچه شخصاً به خاطر می‌آورم و آنچه دیگران برایم بازگو کرده‌اند بازسازی کرده‌ام. در هر گفت‌وگویی قصد من این بوده که مفهوم را مجدداً خلق کنم و نقل‌قول‌ها را عیناً بیان نکنم. به اسناد و مدارک، صورت‌حساب‌های بانکی، اظهارنامه‌های مالیاتی، دفاتر خصوصی، مدارک خانوادگی، مکاتبات، ایمیل‌ها، پیغام‌ها، عکس‌ها و مدارک دیگر استناد کرده‌ام.» این کتاب با ۲۸۰ صفحه و قیمت ۴۸ هزار و ۵۰۰ تومان منتشر شده است.

فیلم کوتاه

فیلم سینمایی جدیدِ کانون در ایستگاه پایان فیلم‌برداری ایستاد

یک فیلم کوتاه از کارگردان «۲۳نفر»

فیلم‌برداری فیلم سینمایی «یدو» به کارگردانی مهدی جعفری، تولید کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در آبادان به پایان رسید. سینمایی «یدو» تازه‌ترین فیلم بلند سینمایی کانون است که پس از ۶۱ جلسه فیلم‌برداری در آبادان، هم‌اکنون در مرحله تدوین قرار دارد. جعفری در این فیلم که در گونه دفاع مقدس و کودک و نوجوان است، اولین ماه‌های جنگ تحمیلی را در آبادان در حال محاصره به تصویر کشیده است. بر همین اساس، محمدرضا مصباح تهیه کننده، علی درخشنده مجری طرح و برنامه‌ریز، مهین عباس‌زاده و مهدی جعفری نویسندگان این اثر بلند هستند. ستاره پسیانی، اکبر اودود، ســـعید آلبوعبادی، میلاد صویلاوی، محمدمهدی آلبوعلی، ریحانه آریامنش، عبدالحلیم تقلبی، حسین پوریده، رضا نوری، طاهره نیک‌آزاد، مسعود جلالی، معید رامی، مائده رامی یاسین مسعودی، احمد مسافری و... در این فیلم ایفای نقش می کنند. مرتضی نجفی مدیر فیلم‌برداری، رشید دانشمند صدابردار، میثم مولایی تدوین‌گر، امیرحسین قاسمی صداگذار، بامداد افشار موسیقی، آیدین ظریف طراح صحنه و لباس و عباس عباسی طراح چهره‌پردازی فیلم «یدو» هستند. محمد برادران جلوه‌های ویژه بصری و ایمان کرمیان جلوه‌های ویژه میدانی فیلم «یدو» را بر عهده دارند. جمشـــید بهمنی به عنوان بازیگردان، آرزو نیک‌پور به عنوان منشی صحنه، امیر اســـکندری به عنوان مدیر تولید، عماد سلمانیان به عنوان جانشین تولید، مرتضی اسکندری به عنوان مدیر تدارکات و پویا شاه‌چهانی به عنوان عکاس با این فیلم سینمایی همکاری دارند. فیلم «یدو» در راستای مشارکت راهبردی کانون و بنیاد سینمایی فارابی در حوزه سینمای کودک تولید می‌شود. مهدی جعفری کارگردان فیلم «۲۳ نفر» پیش‌تر نیز دو فیلم مستند کوتاه «هر کجا برم آسمان مال من است» و «همه روزهای خوب» را با تهیه کنندگی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ساخته است.

کافه سینما: پس از درگذشت «بهمن مفید» بازیگر پرکار سینمای دهه ۱۳۵۰ که در سال‌های پس از انقلاب امکان کار نیافت، واکنش‌های فراوانی به‌این اتفاق در فضای مجازی رخ داد. از یادآوری خاطرات، تا اشاره به‌مهم‌ترین بازی‌های مفید و بعضی نقل قول‌هایش. پرتکرارترین عبارت اما بین همه این واکنش‌ها، این جمله بود: «چهل سال مجوز بازی نگرفت ولی دو ساعته مجوز دفن گرفت!»

سینماسینما: پس از انتشار تصاویر «آمبر هرد» با روسری در مسجد استانبول، بسیاری از کاربران توئیتر عنوان کردند او به مسجد و مسلمانان بی‌حرمتی کرده است. پس از این انتقادات، هرد نوشت: «مساجد نیز مکان‌ها مثل کلیساها و موزه‌ها هستند و بعضی مواقع برای بازدید از آن‌ها، روسری سر کردن لازمه.»

هفت

پایان فیلم‌برداری ماتیک مخملی

فـــارس: فیلم‌بـــرداری فیلـــم بلند داســـتانی ماتیک‌مخملـــی به کارگردانـــی و تهیه‌کنندگی محمدرضا یکانی، با نقش‌آفرینی رایحه تیموری و حسین عابدینی به کار خود پایان داد. این فیلم از جدیدترین تولیدات موسسه فیلم‌سازی یکان تصویر تهران بوده و در خلاصه داستان آن آمده است: این‌جا جای موندن نیست، باید رفت و سفر کرد تا به آرامش رسید؛ اما مطمئن نیستم که در جای جدید هم به آرامش برسم. در این فیلم تعداد کثیری از جوانان و علاقه‌مندان بازیگری جلوی دوربین فیلم‌برداری رفتند.

دفتر شعر «بال‌وپر باش نه قفس» روانه بازار کتاب شد

ایلنا: دفتر شـــعر «بال و پر باش نـــه قفس» اثر نسرین خراسانیان، توسط نشر سیب سرخ منتشر شد. این شاعر با اشاره به اینکه این دفتر شعر شامل بیش از ۳۰ عنوان شـــعر اوست که طی یک‌سال اخیر سروده شده و در آن‌ها از طبیعت الهام گرفته شده است، عنوان کرد: اصولاً شاعری هستم که با طبیعت صحبت می کنم؛ بـــه همین دلیل اغلب شعرهایم از طبیعت الهام گرفته است... دفتر شعر «بال پر باش نه قفس» را نشر سیب سرخ در ۶۸ صفحه با قیمت ۱۴ هزار تومان منتشر کرده است.

شکایت وکلای «مل گیبسون» از یک دستفروش شیلیایی

کافه سینما: دســـتفروش شـــیلیایی به‌خاطر اســـتفاده از تصویـــر «مل گیبســـون» روی محصولاتش به دردســـر افتاد. در زبان اسپانیایی واژه «عسل» با نام یکی از مشهورترین بازیگران دنیا یعنی گیبسون یکسان است. در این شرایط «یوهانا آگورتو» دستفروش شیلیایی برای تبلیغ محصول عسل خود از تصویر مل گیبسون در فیلم برنده اسکار «شـــجاع دل» به همراه شعار «فقط برای شجاعان» اســـتفاده کرده است. حالا اما در این هفته این دستفروش پیامی از سوی وکلای مل گیبسون دریافت کرده است که او را به برخورد قانونی در صورت ادامه این روند تهدید کرده‌اند. وکلای بازیگر مشهور سینما استفاده از نام ستاره برنده اســـکار را نقض آشـــکار حقوق این بازیگر خوانده و اعلام کرده‌اند در صورت بیرون نیاوردن تصویر گیبســـون از روی محصولات، فوراً اقدام قانونی انجام خواهند داد.

منجی پرده‌های بزرگ؟!

مهر: فیلم «تنت»، «کریســـتفر نولان» اگرچه با چند ماه تأخیر، اما ســـرانجام تا چند روز دیگر در سراسر دنیا اکران خواهد شد و به اولین فیلم پرخرج استودیویی تبدیل می‌شـــود که پس از پاندمی به ســـالن‌های نمایـــش بازمی‌گردد. به این علت که سالن‌ها به‌شدت مشتاق بازگشایی شـــده‌اند، به نظر می‌رســـد کـــه بـــرادران وارنر می‌خواهـــد از آب گل‌آلود ماهی بگیـــرد و از این اشتیاق به سود خود استفاده کند. در این گزارش ادعا شده است که وارنرها از فروش «تنت» سهم ۶۳درصدی را درخواســـت کرده‌انـــد. در حالی اســـت که پیش‌تر ســـینماداران در مورد سهم بالاتر از ۶۰درصدی مذاکره کرده‌اند و این درصد غیرمعمول نیســـت؛ اما این اقدامی جسورانه از طرف استودیو به شمار می‌رود.

«زین‌های شعله‌ور» به سرنوشت «برباد رفته» دچار شد

سینماسینما: ســـرویس رســـانه HBO Max برای یکـــی دیگر از فیلم‌های موجود در آرشـــیو خود یعنی فیلم «زین‌های شـــعله‌ور» محصول ۱۹۷۴ توضیحـــات هشـــداردهنده اضافه کرده است. فیلم «زین‌های شـــعله ور» ساخته «مل بروکس» در حالی روز ۲۸جولای در این پلتفرم ارائه شد که در آن، فیلم با سکانس افتتاحیه آغاز نمی‌شود بلکه با معرفی «ژاکلین استوارت» استاد دانشگاه شیکاگو و مجری TCM شروع می‌شود. در این معرفی توضیحاتی شبیه آنچه درباره فیلم «برباد رفته» عنوان شـــده بود، مطرح شده است. اســـتوارت در بخشـــی از توضیحات خود درباره «زین‌های شعله‌ور» می‌گوید: این فیلم یک تقلید آشکار و بی‌پروا از وسترن‌های سینمای کلاسیک اســـت. فیلم امروز به همان اندازه سال ساختش بحث برانگیز است.

تجربه گویندگی مستند برای ستاره جوان

ایسنا: «دو پتل»، بازیگر بریتانیایی هندی‌تبار در دوران قرنطینه خانگـــی در لس‌آنجلس راوی مســـتندی درباره ســـرزمین پدر و مادرش شد که ۳۰سپتامبر از شـــبکه «نشنال‌جئوگرافیک» روی آنتن می‌رود. پتل ۳۰ساله که بیشتر با فیلم سینمایی «میلیونرزاغه‌نشین» شناخته می‌شود در دوران شیوع کرونا در خانه‌اش در لس‌آنجلس ماند امـــا از همان‌جا ارتباط خود را با ســـرزمین اجدادی‌اش هندوســـتان حفظ کرد. او پیشنهاد مدیران نشنال جئوگرافیک را برای روایت مستند «هند از بـــالا» پذیرفت و در آن دربـــاره تاریخ و فرهنگ هندوستان سخن گفت. تنها مونس او در این دوران نامزدش «تیلدا کابهم-هروی» بازیگر ۲۵ ساله استرالیایی بود.